

2022

JAK SE ORIENTOVAL V KONGRESU

ÚČASTNICKÝ
GUIDELINE

VÍTEJTE V AMERICKÉ POLITICE, VÍTEJTE NA ČMAKU!

Český model amerického kongresu může na první pohled působit poměrně komplikovaně, proniknutí do jeho tajemství a krás (a troll potenciálu) ovšem není příliš náročné. Proto abychom Vám ušetřili den–dva bloudění a pár dní stresů před samotným projektem, jsme pro Vás připravili stručnou příručku, která vám poví, jak vlastně celý týden bude probíhat. Text doporučujeme i „vysloužilým“ účastníkům, jelikož obsahuje řadu nových mechanik a principů.

JAK TO (NE)FUNGUJE V REÁLNÉ AMERICKÉ POLITICE

Aniž bychom Vás zatěžovali komplikovanými politickými teoriemi a analýzami, ve zkratce řečeno, americký systém je poměrně unikátní. I když se ho snažili aplikovat v jiných zemích (zejména Latinské Ameriky), nikde nefungoval. Nechme pro teď stranou, nakolik funguje v USA...

Celý systém je založen na tzv. systému brzd a protiváh, tedy různém vyvažování moci. V USA se ale přitom nejedná jen o vyvažování mezi vládou, Kongresem a soudy (jako u nás). Hlavní roli hraje fungování obou stran – v našem prostředí jsme zvyklí, že strana hlasuje více nebo méně jako celek. V USA máme dvě hlavní strany – [republikány](#) a [demokraty](#). Avšak každá je složena z více tzv. frakcí, které často působí jako „strany ve straně“. Někdy tak mají členové jedné frakce blíže k frakci z opačného tábora než k frakci z vlastního (např. na ČMAKu si Liberální republikáni budou spíše rozumět s Novými demokraty než s Tradicionalisty). To vede (vedlo) k různým možnostem vyjednávání a nadstranické spolupráci. Roli přitom hraje i stát, ze kterého kongresman pochází a do jehož názorů se promítá situace a kultura daného státu.

Americký politik tak musí **vyvažovat zájmy svého domovského státu, frakce i strany**, přičemž tyto části jsou často ve vzájemném rozporu.

TLDR: Dvě strany nejsou monolity, jsou vnitřně členěny na frakce, přičemž roli hraje i domovský stát.

JAK TO FUNGUJE NA ČMAKU

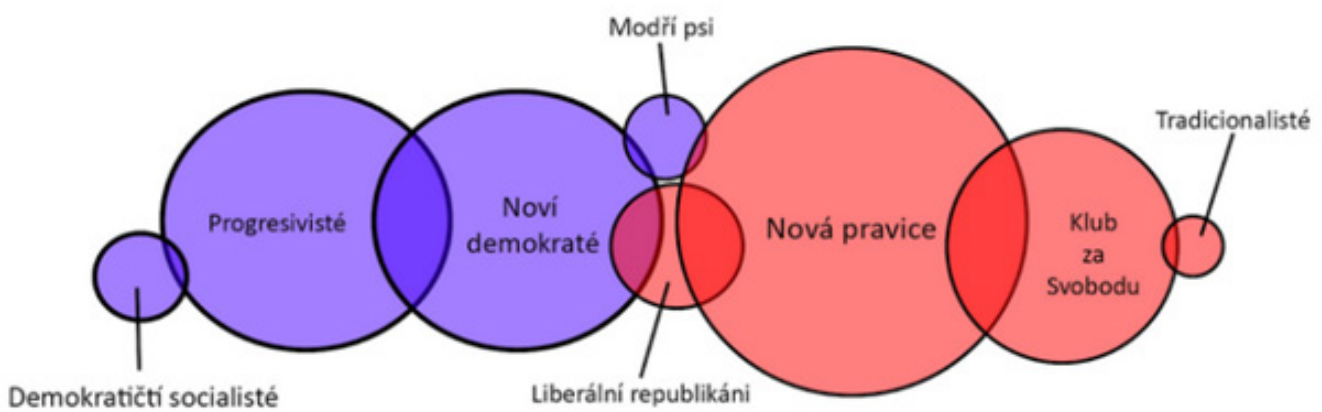
Na ČMAKu se setkáte s celou řadou rolí, vzájemných vztahů a interakcí mezi nimi. Je dobré jim porozumět nejen proto, abyste vytěžili ze všech motivací a cílů co nejvíce, ale zejména abyste si ČMAK užili naplno. Protože když chápete, jak funguje celý model, zjistíte, že vám umožní přijít se šílenými závěry, které jsou pro ČMAK typické. Letadlová loď do každé rodiny? Vybudování šesti vojenských základen v Polsku? Vytvořit Sovětský svaz amerických protektorátních republik Východní Afrika? Vybudovat Hvězdu smrti s neprůstřelnou jarmulkou? To je jen vrchol ledovce a kreativitě se meze nekladou!

ROLE	VÝHODY A NEVÝHODY
KONGRESMAN/SENÁTOR	<p>Snaží se prosadit své zájmy, zájmy své frakce, strany nebo státu a získat finance a mediální prostor</p> <p>+ podává pozměňovací návrhy, má právo na projev, hlasuje</p> <p>– přesvědčovat může pouze argumentací nebo vyjednáváním, nemá finanční prostředky</p> <p>– potřebuje peníze nebo mediální prostor na znovuzvolení</p>
LOBBISTA ZA NEZISKOVÝ SEKTOR	<p>Snaží se prosadit zájmy své organizace a získat státní zakázky.</p> <p>+ podává pozměňovací návrhy, má právo na projev</p> <p>+ má (většinou) menší množství financí a VELKÉ množství mediálních šeků</p> <p>– nemůže hlasovat</p>
LOBBISTA ZA KORPORÁTNÍ SEKTOR	<p>Snaží se prosadit zájmy své organizace a získat státní zakázky.</p> <p>+ podává pozměňovací návrhy, má právo na projev</p> <p>+ má OBROVSKÉ množství finančních prostředků</p> <p>+ může kompromitovat obory</p> <p>– nemůže hlasovat</p>
LOBBISTA ZA ODBORY	<p>Snaží se prosadit zájmy své organizace a získat státní zakázky.</p> <p>+ podává pozměňovací návrhy, má právo na projev</p> <p>+ má průměrné množství financí a rozsáhlý mediální prostor</p> <p>+ možnost stávkový = zmrazit prostředky korporátům</p> <p>+ může mediálně poškodit ministra, lobbistu nebo poslance</p> <p>– nemůže hlasovat</p>
MINISTR	<p>Prosazuje zájmy a stanovisko Prezidenta</p> <p>+ podává pozměňovací návrhy, má právo na projev</p> <p>+ disponuje státními zakázkami pro lobbisty</p> <p>+ navrhuje Prezidentovi, které zákony budou vetovány</p> <p>– nemůže hlasovat</p>
NOVINÁŘ ZA CNN/FOX...EHM LEVÝ HROT A PRAVDA ZPRAVA	<p>+ Snaží se informovat o aktuálním vývoji, diskreditovat opačnou stranu, ověřovat informace (nebo přesně naopak když je Pravda zprava) z pohledu dané redakce a získat pro svou redakci co nejvíce financí z reklamy.</p> <p>– nevystupuje s řádným projevem, nemůže hlasovat</p>

JSEM KONGRESMAN/SENÁTOR – JÁ ROZHODUJI!

V roli klasického zvoleného politika lavírujete mezi zájmy frakce a strany (ve skutečném životě i mezi zájmy státu).

Základem je pro Vás frakce, tedy menší část strany (i když politolog Sartori by Vám o tom napsal více než nudnou knihu) simulující rozdílné názorové proudy jednotlivých stran. Na ČMAKu najdete 8 frakcí, 4 republikánské a 4 demokratické.

Na stránkách naleznete skvělý popis všech frakcí, ať už [demokratických](#), nebo [republikánských](#). Svou samozřejmě znáte – podívejte se i na ostatní, abyste uměli odhadnout, kdo je Vaším potenciálním spojencem. A nezapomeňte – nepřítel v jedné otázce může být spojenec v jiné! A naopak. Na obrázku vidíte vzájemné postavení a názorové vzdálenosti/průsečíky mezi frakcemi. Za zmínku stojí zejména úplný střed. Že jsou liberální republikáni a modří psi uprostřed, neznamená, že jsou si blízcí! Naopak, jsou si protikladem.

Pro (více než stručnou) představu se jedná o následující frakce – první čtyři demokratické, druhé čtyři republikánské:

Demokratičtí socialisté – nejradikálnější levicová frakce, jejíž členové se netají obdivem ke komunismu, třídnímu boji a znárodňování

Progresivisté – to, co (praviceová média) běžně označují za nebolševiky, tedy zastánce sociálního zabezpečení, ekologie, veřejného zdravotnictví, BLM...

Noví demokraté – nejsilnější demokratická frakce, mistři kompromisů, kteří se s každou frakcí dokáží dohodnout alespoň na něčem, přičemž klíčový je pro ně volný trh a udržení postavení USA ve světě

Modří psi – nejlepší kamarádi s korporáty a podnikateli, pro které je nejdůležitější ekonomika a sociální otázky je zajímají pouze ve vztahu k rozpočtu

Liberální republikáni – ne náhodou označováni jako RINO (Republicans in name only). Zdaleka nejliberálnější frakce republikánů s pozitivním vztahem k životnímu prostředí, potratům a sociálním otázkám.

Nová pravice – archetyp „klasického“ konzervativního republikána, pokračovatel politiky Ronaldy Reagana

Klub za svobodu – jedním slovem – Trump. Více není třeba vědět. Co si myslí Trump, to si myslí i zástupci této frakce

Tradicionalisté – na ČMAKu zástupci tradicionalistů (jak už název napovídá) mají vždy po ruce Bibli, názor, že všechno je Boží vůle, a kopec „boomer“ řečí, jak kdysi bylo vše lepší a že je třeba dbát na tradice.

Vaši frakci a její názory však nezastupujete jen v rámci jednání. Postavení a vyhlídky frakce můžete zvýšit také tím, že budete zvoleni do jedné z vedoucích rolí v rámci Kongresu, respektive dané komory. **Letos můžete kandidovat na dvě pozice:**

1) člen Výboru pro jednací řád – orgán, do kterého se volí čtyři demokrati a dva republikáni ze zástupců Sněmovny. VJŘ bude ve čtvrtek určovat, které zákony půjdou na Plénum a jak moc je bude ještě možné změnit. A právě tím můžete pomoci Vaší (i malé) frakci vyhnout se schvalování zákonů, které Vám absolutně nevyhovují tím, že se nedostanou na pořad schůze, a naopak se tam dostanou ty, kde jste byli jako frakce úspěšní.

2) Lídr demokratické většiny/Lídr republikánské menšiny – faktický šéf a hlava celé strany v Senátu. Každá strana si volí jednoho, který má za úkol řešit názorové neshody frakcí a držet stranu jednotnou. Samozřejmě do svých postojů může projektovat názory vlastní frakce a namísto hledání kompromisu bude tlačit ostatní k vlastnímu stanovisku. Lídři navíc disponují šeky a s Viceprezidentem a Presidentem pro tempore určují program Pléna Senátu.

Samozřejmě i strany ve Sněmovně mají své lídry – whipy. Ti jsou však z řad organizátorů.

Avšak snažit se prosadit Vaše postoje není všechno. Můžete být sebeschopnější vyjednaváč, ale je Vám to k ničemu, když má Váš mandát jen omezenou platnost. Co to znamená? **Potřebujete být znovuzvoleni.** A k tomu potřebujete peníze nebo mediální prostor!

Politická kampaň je nákladná věc. Vaši voliči o vás potřebují vědět a potřebují vás vidět. A to bez peněz nejde. Penězi disponují lobbistické společnosti, stejně jako mediálními šeky. Vy z nich jako politik potřebujete vymámit co nejvíce prostředků, a tak **do Vašeho kalkulování vstupují kromě zájmů strany a frakce i Vaše vlastní zájmy.** Kývnete na návrh lobbistů výměnou za tlustý šek? Nebo budete riskovat, že nebudete znovuzvoleni? A dokážete finanční podporu obhájit nejen před veřejností, ale zejména před všudypřítomnými vyšetřovateli a novináři? Nebo budete přichyceni při braní úplatku, který by v reálném světě mohl znamenat konec Vaší politické kariéry? V případě takové „nešťastné“ události můžete jít dokonce před Distriktní soud pro Plzeň (vizte níže)!

TLDR: Jako politik máte tři cíle:

- 1) *prosadit co nejvíce z postoje své frakce a strany*
- 2) *získat co nejvíce finančních prostředků a mediálního prostoru, aniž byste byli přichyceni při korupci*
- 3) *v ideálním případě se dostat do některé z volených pozic*

JSEM LOBBISTA – A TEĎ SI VÁS KOUPÍM VŠECKY

Právě role lobbisty je nejunikátnějším prvkem celého ČMAKu. Nezastupujete zájmy frakce, státu nebo strany, ale jen a pouze zájmy své mateřské organizace! Jak? Kromě obrovského množství faktických znalostí (které lobbista tradičně má, aby mohl přesvědčit neinformované politiky o správnosti jím navržených řešení) jsou to i finanční prostředky a mediální šeky. Ty využívají k tomu, aby podpořili politiky nakloněné jejich návrhům. Je totiž i ve vašem zájmu, aby politik, který vám „jde na ruku“ byl znovuzvolen a pomáhal vám i nadále. Nebo mohou být i méně ctnostní a využít prostředků k “přesvědčení” nenakloněného kongresmana. Dokáže to ale lobbista udělat tak, aby nebyl vyšetřován za uplácení? Šeky navíc lobbisté budou potřebovat, protože **na rozdíl od členů Kongresu nemohou hlasovat.**

Na ČMAKu existují tři druhy lobbistů. **Korporáty** zastupují největší americké společnosti ze všech sektorů podnikání a života. Disponují obrovským množstvím finančních prostředků, pomocí kterých se snaží prosadit vlastní zájmy. Ty jsou letos velmi často v rozporu s názory vlády a dalších účastníků, takže je čekají náročné bitvy o každé slovo. **Neziskový sektor** je oproti těmto gigantům nesrovnatelně chudší a musí se spoléhat na vyjednávání, veřejné mínění a vlastní mediální prostor. Právě neziskový sektor disponuje (kromě menšího obnosu peněz) mediálními šeky, které mohou politici (nebo oni sami) použít ke zlepšení své image před veřejností. Z principu věci jsou neutrální a hledají podporu napříč spektrem – přikloní se ke korporacím, vládě, odborům nebo poslancům? Ke všem nebo k nikomu? Možností mají mnoho. Posledním typem jsou **odbory**, které mají letos na ČMAKu významné postavení. V čele vlády stojí prezident Karas, bývalý odborářský předák. Odbory se tak budou snažit toto spojení využít a tlačit exekutivu k prosazování podobných stanovisek. Avšak nejsou s vládou nerozlučitelná dvojice – jako všichni, i odbory mají vlastní názory, a když vidí, že vláda nejedná v jejich zájmu, mohou se snadno obrátit proti ní. Odbory ale nespolehají jen na milé slovo prezidenta, **letos mají nové rozsáhlé pravomoci.** Kromě finančních a mediálních šeků mají možnost poškodit mediální obraz ostatních účastníků, čímž jim zhorší finanční stav nebo sníží hodnocení. Kromě toho ale mohou vyhlásit stávkou, čímž sníží počet prostředků lobbistům, nebo jim dokonce finance na určitou dobu kompletně zmrazí.

Lobbisté, bez ohledu na typ, mají i druhý cíl – získat co nejvíce státních zakázek, dotací a grantů. Ty jim přidělují jednotliví ministři z rozpočtu daného ministerstva. Lobbista si tak musí promyslet, zda se mu vyplatí prosazovat partikulární zájem, nebo kývne na spolupráci s ministrem výměnou za obrovskou státní podporu pro vlastní společnost.

TLDR: Lobbisté mají dva cíle:

- 1) *prosadit zájmy VLASTNÍ společnosti*
- 2) *získat co nejvíce dotací a grantů od federální vlády*

JSEM MINISTR – ALL HAIL KARAS

Gratulujeme, byli jste zvoleni do exekutivy Prezidenta. Tak jako skuteční ministři, i Vy budete muset lavírovat mezi dvěma pozicemi – vyjednáváním v Kongresu a prací pro své ministerstvo. V Kongresu fungujete jako prodloužená ruka prezidenta, artikulujiící jeho zájmy a prosazující jeho vládní program. Informujete prezidenta o tom, jak probíhá jednání a nakolik se agenda vyvíjí v jeho prospěch. Práci pro ministerstvo simulují společná jednání vlády. Během týdne budete v každodenním kontaktu s hlavou státu a zúčastníte se několika společných zasedání, na kterých budete řešit aktuální politické otázky.

Podobně jako lobbisté, ani v roli ministra nemůžete hlasovat, máte však několik jiných silných nástrojů. Zůstává Vám i nadále možnost hrozit vetem prezidenta. Když bude výsledný zákon příliš v rozporu se zájmy prezidenta, můžete jej doporučit na vetování prezidentem, čímž zákon nikdy nevstoupí v platnost. Kromě hlasovacího práva nedisponujete ani finančními šeky na přesvědčování politiků. Ty můžete přesvědčovat mediálními šeky a dát jim tak mediální prostor. Vaší nejsilnější pákou jsou ale federální prostředky. Jako ministr máte možnost rozhodovat o přidělování financí z ministerského rozpočtu. Jinými slovy tak můžete podpořit soukromou společnost, neziskovku, nebo odbor výměnou za spolupráci. Dokážete je přesvědčit, že se jim více vyplatí podporovat Vaše návrhy výměnou za lukrativní kontrakt od vlády? Buďte však opatrní – všechny státní zakázky musí mít jasný účel a musí být zveřejněny v rejstříku smluv, který však pozorně sledují novináři obou redakcí

TLDR: Ministři mají dva cíle:

- 1) *prosadit agendu prezidenta*
- 2) *zastupovat zájmy svého ministerstva*

JSEM NOVINÁŘ A NEBOJÍM SE TOHO VYUŽÍT!

Dlouhá léta fungovali novináři na ČMAKu jako nezávislí pozorovatelé informující o aktuálním dění. **Letos to tak nebude!** V USA neexistuje něco jako veřejné médium, které je nestranné. Ve skutečnosti více nebo méně podporují některou ze stran. Proto najdete na ČMAKu rovnou dvě redakce CNN a FOX NEWS. Každá z nich má svou relaci – republikánům nakloněnou **Pravdu zprava** a demokratům nakloněnou **Levý hrot**. Tyto redakce nejednají nestranně – snaží se příznivě informovat o úspěších jim blízké strany, zveličovat neúspěchy a problémy opačné strany, případně marginalizovat jiné problémy. Od Levého hrotu se dá očekávat o něco objektivnějšího informování, u Pravdy zprava zejména „jiný pohled“. Obě redakce disponují stanovisky ke všem zákonům, aby mohli informovat o vývoji tak, jak jejich skutečné předlohy (ale jinak je podobnost čistě náhodná, samozřejmě). Budou tak sledovat počínání všech aktérů, snažit se odhalit korupci a zvláštní jednání. Budou sledovat také tok peněz federální vlády.

Informovat (více či méně příznivě nebo objektivně) je sice ušlechtilé, pro své fungování však obě redakce potřebují finanční prostředky. A ty získávají média z inzerce. Kromě informování se tak budou obě redakce snažit o to, aby poslanci, senátoři, lobbisté a ministři zveřejnili reklamu právě u nich. Budou tak mezi sebou soutěžit o to, která redakce získá více prostředků

TLDR: *Novináři mají dva cíle:*

- 1) *informovat o vývoji s přihlédnutím ke profilu vlastní redakce*
- 2) *získat co nejvíce prostředků za inzerci*

VYŠETŘOVÁNÍ – PŘEDE MNOU SE NESCHOVÁŠ

Pozorný čtenář si jistě všiml narážky na možnost korupce, jakož i všudypřítomné finanční motivy. Existuje několik kontrolních těles, aby se celé jednání nezvrhlo na nekontrolovanou korupci bez ohledu na názory.

ČMAK kromě moci zákonodárné a výkonné simuluje i **moc soudní**. Kromě SCOTUSu (Supreme Court of the United States – Nejvyšší soud Spojených států), který existuje jako doprovodná aktivita, jsou to Distriktní soud pro Plzeň, jeho vyšetřovatelé a novináři. O roli novinářů a jejich sledování finančních toků jsme již mluvili, zaměřme se na vyšetřovatele a zejména letošní novinku – **Distriktní soud pro Plzeň**

Během celého týdne se mezi Vámi budou pohybovat vyšetřovatelé U. S. Attorneys, kteří se budou snažit odhalit korupční nebo jiné nepoctivé praktiky. Budou fungovat nejen na vlastní bázi, ale reagují i na podněty od všech zúčastněných. Jinými slovy je můžete kdykoli kontaktovat (vlastním jménem nebo anonymně) s podezřením na porušení zákona. Vyšetřovatelé následně zahájí vlastní zkoumání, výslechy, sbírání důkazů a podobně. V případě odhalení pochybných praktik mají možnost dohodnout se o vině a trestu. Tento trest přitom není veřejný. Když však k dohodě o vině a trestu nedojde, tedy některá ze stran odmítá, že se daný skutek stal nebo je navrhovaný trest příliš přísný, posouvá se případ před Distriktní soud pro Plzeň.

V čele Distriktního soudu pro Plzeň je **Soudce z řad organizátorů**. Ten má dvě možnosti, jak rozhodovat:

1) v případě menších případů na základě předložených důkazů rozhodne samostatně o potrestání nebo zbavení obvinění

2) v případě závažnějších případů dochází ke svolání Soudu před porotou. Kromě předsedajícího soudce **je tvořen čtyřmi členy poroty z řad účastníků**. Podobně jako v realitě, **výběr do poroty probíhá losem a vylosovaný účastník má povinnost se dostavit k jednání!** Soud následně rozhodne, zda došlo k porušení zákona, nebo ne. V případě prokázání viny může uvalit trest omluvy, zmrazení finančních prostředků a další, v krajním případě možnost zbavení mandátu. Proti tomuto rozhodnutí následně není možnost se odvolat.

TO JE HEZKÉ ALE...JAK VLASTNĚ JEDNAT A FUNGOVAT?

Náročná otázka s jednoduchou odpovědí – máte daný zákon, k němu předkládáte vlastní pozměňovací návrhy, snažíte se argumentačně nebo finančně (nebo jinak) přesvědčit ostatní, aby hlasovali s vámi, nebo nehlasovali vůbec. Jednoduše řečeno, upravujete zákon do podoby, která Vám jednak vyhovuje a zároveň má šanci projít.

Tak jako v realitě, i na ČMAKu se celé jednání řídí tzv. **Jednacím řádem** (dále jako JŘ). Ten najdete ve FB skupině ČMAKu nebo na stránkách projektu. Může se zdát, že se jedná o nudný dokument, ale po jednom přečtení pochopíte, co se vlastně děje. A zejména – když ho znáte, můžete zničit druhou stranu. Na příkladu jedné země na východě, se kterou shodou okolností Česko sousedí – když jediná poslankyně znala celý Jednací řád daného Parlamentu, byla schopna o půl roku odložit projednávání zákona nepřijatelného pro její stranu i bez toho, aniž by měli většinu. Na ČMAKu se při správném pochopení je možné „zbavit“ dvou lidí z opozičního tábora apod.

JŘ vám kompletně vysvětlí různé druhy hlasování, způsoby rozpravy (tedy o čem a jak se jedná) a řadu dalších důležitých skutečností, jakož i fungování Kongresu. I když je důležitá většina textu (díky které můžete udělat ze soupeřů loutky), v principu na základní pochopení (a taktizování) potřebujete vědět jen dvě věci:

1) důležitý je počet lidí na prezenční listině, ne počet lidí v místnosti – když není zapísáno na prezenční listině více než polovina oprávněných Kongresmanů, nemůže se o ničem hlasovat. Zároveň jen ten, kdo je na prezenční listině, může vystupovat s projevem a hlasovat (pozorovatelé ale nehlasují nikdy)

2) při běžném hlasování je důležité více hlasů PRO návrh než PROTI návrhu. Nehlasující jsou Vám naprosto ukradení.

Co to znamená? Vždy počítejte seznam lidí v místnosti a na prezenční listině. Když všichni opustí místnost a neodepíší se z prezenční listiny, stále se počítají jako přítomní. Jelikož potřebujete více hlasů pro než proti (bez ohledu na ty, co nehlasovali), **i jeden člověk může prosadit všechno!** Proto sledujte, kdo odešel na záchod, ven, byl odveden vyšetřovateli a snažte se danou situaci využít!

JAK TO VLASTNĚ PROBÍHÁ?

Základem celého Vašeho působení (ať jste v jakékoli roli kromě novináře) jsou výborová setkání. Na těch se projednávají předem určené body agendy, ke kterým máte stávající zákon. Vaším cílem je prosadit stanovisko Vaší frakce nebo strany (v případě kongresmana), prezidenta (v případě ministrů), nebo společnosti, kterou zastupujete (v případě lobbistů).

Samozřejmě kromě výborů budete i na řadě dalších setkání – frakční zasedání, stranická jednání, pléna, setkání lobby, exekutivy ... na všech se probírá buď nějaký problém, nebo se dohaduje taktika dané části (frakce, strany atd.), hledají se spojenci, volí se do určitých rolí (viz výše) a podobně.

Málokdy se Vám podaří prosadit úplně všechno, zvláště když jste v menšině. V tom případě se snažte prosadit alespoň něco, nebo zabránit až příliš velkým změnám ve váš neprospěch. I jako zástupce velké frakce/větší strany musíte počítat s tím, že se proti vám mohou všichni spojit a zadupat vás do země. Jednota, spolupráce, kompromisy a v neposlední řadě peníze Vás mohou kdykoli zaskočit. Dovolte nám tak přijít s několika radami:

1) snažte se pochopit a zjistit, kdo má jaké zájmy, co je pro něj důležité a co ne. Zjistíte tak, ve kterých oblastech je někdo spojenec a ve kterých rival.

2) *hledejte kompromis – sedět na místě a odmítat naprosto cokoli je sice typické pro naši opozici, vy ale můžete být jiní! Snažte se přijít s dohodami, při jejichž hlasování budete potřební a výměnou za to získáte alespoň nějaké ústupky a prosazení části Vašeho programu. Žádná strana není zcela jednotná a vždy se vyplatí mít u někoho „službičku“ v záloze. Nejhorší, co se Vám může stát, je, že budete sami izolováni a pro nikoho nebudete důležití – tím zklamete i svoji frakci, i své voliče.*

3) *téměř vždy se dá najít možnost, jak něco změnit – když Vás druhá strana válčuje, buď jste je nedokázali rozložit, nevytvořili jste si silné kontakty, nebo jste nenašli možnost, jak je zpomalit.*

4) *dostáváte na frak? Minimalizujte ztráty! Možností je více než dost – můžete se snažit zpomalit jednání projevy a nebo pozměňovacími návrhy (= změnami dokumentu) tak, aby druhá strana neprosadila od A do Z vše, co chce. Jinými slovy, můžete využívat obstrukce.*

5) *vždy jděte do vyhraných bitev – jak řekl klasik, jen blázen se pouští do hlasování, když nemá spočítané hlasy. Snažte se vždy si vytvořit většinu (jak jste se dozvěděli výše, stačí více hlasů pro návrh než proti němu) a připravujte si i budoucí bojiště – to, že ve výboru budete mít většinu, neznamena, že ji budete mít i na Plenárním zasedání, tedy setkání celé komory (buď Senátu, nebo Sněmovny).*

6) *hlavně se nebojte „blbnout“ – ČMAK se nebere vždy úplně vážně. Nesnažte se být nasílu vtípní, ale nebojte se ani vymyslet něco kreativního. Zejména z tohoto důvodu budete mít čím otravovat „ČMAKem nepolíbené“, kteří při debatách s lidmi z ČMAKu nebudou mít ani šajn, o čem mluvíte. A jak Vám potvrdí všichni, kteří jsou v reálné politice – někdy nerozlišíte, zda se více trollí na ČMAKu, nebo v Parlamentu.*

ZÁVĚR

Těm, kteří se dostali až sem, gratuluji. Máte výhodu před konkurencí! Ti, co si k tomu prohlédli i odkazy, vědí všechno! Snažili jsme se, aby tento text nebyl příliš dlouhý (neúspěšně) a aby Vám vysvětlil celé fungování dříve, než přijedete do Plzně, abyste neskákali rovnýma nohama do neznámé vody (snad úspěšně). Pokud si máte z celého textu odnést jedinou myšlenku, je to tato: Hlavně si to užijte naplno! Nebojte se dělat si trochu srandu, ale hlavně vytěžte z celého týdne, co se dá! Zkuste si vyjednávat, přesvědčovat, hledat kompromisy, argumentovat a vystupovat. A zkuste poznat co nejvíce lidí – protože i o tom je ČMAK, abyste si vytvořili řadu kontaktů a kamarádství na celý život!

ČESKÝ MODEL AMERICKÉHO KONGRESU 2022

CENTRUM POLITICKÝCH STUDIÍ, Z. S.
NÁMĚSTÍ JANA PALACHA 2
110 00 PRAHA 1

